

	Side
4.7.2.2. Adgangen til at fremsætte nye påstande i ankeinstansen	3765
4.8. Frist for afsigelse af dom	3765
4.8.1. Gældende ret	3765
4.8.2. Forslaget	3765
4.8.3. Dommens indhold	3766
4.9. Forkyndelse af stævninger	3766
4.9.1. Gældende ret	3766
4.9.2. Forslaget	3767
4.10. Efteruddannelse af advokatfuldmægtige	3767
4.10.1. Gældende ret og baggrunden for forslaget	3767
4.10.2. Justitsministeriets overvejelser	3768
5.1. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser	3768
5.2. Erhvervsøkonomiske konsekvenser	3769
6. Hørte myndigheder m.v.	3769

1. Indledning

I de senere år har domstolenes rolle ved afgørelsen af tvister i civile sager givet anledning til debat og overvejelser.

Dette har bl.a. ført til, at Den Danske Dommerforening og Advokatrådet i februar 1996 fremlagde et reformforslag vedrørende den civile retspleje. Forslaget indeholder en lang række punkter, herunder om meget omfattende ændringer af de gældende regler. Der foreslås også en række mindre ændringer med det formål at sikre en hurtigere behandling af civile retssager.

Overvejelser om ændringer er i øvrigt i gang i Justitsministeriets Småsagsudvalg og i Retsplejerådet, og det er endvidere hensigten at nedsætte et udvalg eller en kommission, der skal udarbejde forslag til en gennemgribende reform af den civile retspleje.

Det, der først og fremmest presser sig på, er imidlertid at sikre, at civile retssager ikke trækker unødigt længe ud.

I civile retssager sker forberedelsen af sagen og forelæggelsen for retten ved parternes foranstaltning, og det er i meget vidt omfang parterne, der afgør, hvilke oplysninger der skal tilvejebringes for at belyse sagen. Varigheden af sagen, fra stævning udtages og til, der foreligger en afgørelse fra retten, afhænger således i høj grad af parterne.

Retten har dog også pligt til at sørge for, at sagen fremmes. Denne pligt fremgår bl.a. af retsplejelovens § 150, hvorefter dommeren »drager omsorg for så vidt muligt at fjerne alt, hvad der til unytte trækker forhandlingen i langdrag, og slutte forhandlingens enkelte dele, når han anser det foreliggende emne for tilstrækkeligt behandlet.»

Formålet med dette lovforslag er at understrege rettens pligt til at tilgodese hensynet til, at retssager ikke trækker unødigt længe ud. Forslagene bygger i vidt omfang på punkter i Dommerforeningens og Advokatrådets reformforslag fra februar 1996.

En hurtigere sagsbehandling skal bl.a. sikres ved at give dommere bedre instrumenter til at styre sagsgangen og fremskynde sagerne. Dommerne får således adgang til i videre omfang at *afskære nye påstande m.v.*, der fremkommer på et sent tidspunkt, og til at *afslå anmodninger om udsættelse* af sagen, og der indføres *sanktioner for overskridelse af frister for indlevering af processkrifter*.

Der skal i flere sager afholdes et *særligt forberedende møde* til planlægning af sagens forløb, og retten får adgang til at pålægge parterne at indlevere et *endeligt påstandsdokument*, således at alle relevante argumenter og oplysninger kommer frem i god tid inden domsforhandlingen.

Endelig indføres der en *frist for afsigelse af domme* på 6 uger fra sagens optagelse til dom i byretssager og 3 måneder i landsretssager.

Lovforslaget indeholder endvidere bl.a. en *ophævelse af adgangen til at fremsende stævninger med almindelig post*. Det indebærer, at retten i alle civile sager skal forkynde stævningen for sagsøgte.

Der foreslås også en ændring af retsplejelovens § 126 om god advokatskik. Formålet er at fastslå, at en advokat skal medvirke til sin advokatfuldmægtigs deltagelse i den teoretiske efteruddannelse, som er blevet obligatorisk for advokatfuldmægtige fra den 1. januar 1997.

De enkelte punkter i lovforslaget er nærmere be-